

בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה

רַבִּי אֱלֶעָזָר פָּתַח וְאָמַר לבאר את מש"כ, (זכריה ג) **וַיֵּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עוֹמֵד לִפְנֵי מַלְאָךְ יְהוָה וְגו'** ואמר רבי אלעזר. **תָּא חַיִּי, וְוֵי לְאַיְנוֹן בְּנֵי נָשָׂא, דְּלֹא מְסַתְּפִלָּאן בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן** בא וראה שאוי להם לאותם בני האדם שלא מתבוננים בכבוד קונם, **וְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא כְּרוּזָא קְאָרִי עַלֵּיהוֹ, וְלֹא מְשַׁגְּחִין** ובכל יום ויום הכרוז קורא עליהם [כה] והם לא משגיחים להתבונן בזה. **אַתָּא בַּר נָשׁ לְאַסְתְּפִלָּא בְּפִקּוּדֵי אוֹרֵייתָא, כְּמָה סְנִיגוּרִין קַיִימִין לְאַדְכָּרָא עַלֵּיהּ לְטָב** והנה כאשר בא האדם להתבונן במצוות התורה אז מיד כמה סניגורים עומדים להזכיר אותו לטובה. **אַתָּא בַּר נָשׁ וְאַעֲבַר עַל פִּקּוּדֵי אוֹרֵייתָא, אֵינּוֹן עוֹבְדִין קְטִיגוּרִין עַלֵּיהּ לְבִישׁ, קַמִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא** ואם בא האדם לעבור על מצוות התורה אז אלו המעשים הרעים מקטרגים עליו לרעה לפני הקב"ה [כו].

אור הרשב"י

חירות שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה וכל מי שעוסק בתורה תדיר הרי זה מתעלה שנאמר (במדבר כ"א י"ט) וממתנה נחליאל ומנחליאל במות. [כו] כדאיתא באבות פרק ד' משנה יא רבי אליעזר בן יעקב אומר העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד והעובר עבירה אחת קונה לו קטיגור אחד.

[כה] כדאיתא באבות פרק ו' משנה ב' אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נוזף שנאמר נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם ואומר והלוחות מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוחות אל תקרא חרות אלא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וַיְהִי־שֶׁעַ כְּהֵן גָּדוֹל הָיָה, וְאוֹקְמוּתָהּ, מִה כְּתִיב בִּיהָ. וְהַשָּׁטָן
 עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשָׁטְנוֹ וְהִנֵּה כִּךְ הִיא הַדְּבָר אֲצֵל יְהוֹשֻׁעַ כֵּהן גָּדוֹל כִּי כִּבֵּר
 בִּיאָרְנוּ שְׁמָה נֹאמֵר בּוֹ, 'וְהַשָּׁטָן עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשָׁטְנוֹ' פִּירוּשׁוֹ שֶׁהוּא בְּכַדִּי לְקַטְרֵג עֲלָיו עַל
 שֶׁלֹּא מִיחָה בְּבָנָיו שִׁמְנְעוּ מִלִּישָׂא נָשִׁים פְּסוּלוֹת לְכַהוֹנָה. וְכֵן בְּהָאֵי כְּפָה,
 בְּשָׂאָר בָּנֵי עֲלָמָא דְלֹא מְסַתְּפֵלִי בִּיקָרָא דְמֵאֲרִיהוֹן, עַל
 אַחַת כְּפָה וְכְפָה וְכֵן יְהוֹשֻׁעַ שְׁהִיָּה כֵּהן גָּדוֹל כִּךְ הִיא לוֹ, שֶׁאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁל
 מִתְּבוֹנָנִים עַל כְּבוֹד קוֹנֵם כֹּל עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שִׁקְטָרְגוֹ עֲלֵיהֶם.

אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ שֶׁל מִי שֶׁלְּבוּשָׁיו מִתּוֹקְנִים וְשִׁלְמִים בְּאוֹתוֹ עוֹלָם עֲלִיוֹן
 חֲמִי מִה כְּתִיב, וַיְהִי־שֶׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים,
 וְאוֹקְמוּתָהּ וְהִנֵּה תִּרְאָה מִה נֹאמֵר בּוֹ, 'וַיְהִי־שֶׁעַ הָיָה לְבוּשׁ בְּגָדִים צוּאִים' וְכִבֵּר
 בִּיאָרְנוּ דְבַר זֶה [כז]. אֲבָל בְּגָדִים צוּאִים, וְדָאֵי אֵינּוֹן לְבוּשֵׁין
 דְּאֵתְלִבְשָׂא בִּיהָ רוּחָא בְּהָהוּא עֲלָמָא אֲבָל בְּאֵמֶת סוּד הַבְּגָדִים
 הַצּוּאִים הוּא וְדָאֵי עַל אוֹתָם הַלְּבוּשִׁים הַנֶּעֱשִׂים מִהָעוֹנוֹת שֶׁבָּהֶם מִתְּלַבְּשִׁים הַרוּחוֹת שֶׁחֲטָאוּ
 בְּעוֹלָם הָעֲלִיוֹן. וְכֵן חוֹלְקִיָּה דְּמֵאֵן דְּלְבוּשֵׁי מִתְּתַקְּנִין
 וְשִׁלְמִין בְּהָהוּא עֲלָמָא אֲשֶׁרִי חֲלָקוֹ שֶׁל מִי שֶׁלְּבוּשָׁיו מִתּוֹקְנִים וְשִׁלְמִים בְּאוֹתוֹ
 עוֹלָם עֲלִיוֹן. וְהָאֵתְמַר וְהִנֵּה הָרִי כִּבֵּר לְמַדְנוּ לְעֵיל בְּפִרְשֵׁת וַיְחִי רַכ"ד ע"ב אֵת

אור הרשב"י

צוּאִים, וְכִי דִּרְכּוֹ שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ לְלַבּוֹשׁ בְּגָדִים
 צוּאִים? אֵלֵּא, מִלְּמַד שֶׁהָיוּ בְּנָיו נוֹשְׂאִים נָשִׁים
 שֶׁאֵינָן הַגּוֹנוֹת לְכַהוֹנָה, וְלֹא מִיחָה בָּהֶן.

[כז] כְּדֹאִיתָא בְּסִנְהֶדְרִין דָּף צַג עוֹמֵד א' מֵאֵי
 טַעְמָא אֵיעֲנַשׁ? – אָמַר רַב פַּפָּא: שֶׁהָיוּ בְּנֵי
 נוֹשְׂאִין נָשִׁים שֶׁאֵינָן הַגּוֹנוֹת לְכַהוֹנָה, וְלֹא
 מִיחָה בָּהֶן. שֶׁנֹּאמַר וַיְהִי־שֶׁעַ הָיָה לְבוּשׁ בְּגָדִים

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

סוד הלבושים שבהם מתלבש האדם בעולם העליון, **כָּל מֵאֵן דְּבַעֲיִין לְאַעְלָא**
לְגִיּהֵנָם, אֵינֻן לְבוּשֵׁין דְּמִלְבָּשִׁין לִיָּהּ, הֵיךְ אֵינֻן אמנם כל
מי שרוצים להכניסו לגיהנם צריך לידע איך הם אותם הלבושים שמלבישים אותו שם.
מָה פְּתִיב הָכָא, וִיהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעוֹמֵד
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ. מֵאֵן מֶלֶךְ והנה מה נאמר כאן, ויהושע היה לבש וגו' וקשה
מי הוא המלך שהוא היה עומד לפניו. **דָּא מֶלֶךְ דְּמִמְנָא עַל גִּיּהֵנָם,**
וּמִמְנָא עַל מֵאֵן דְּחָמִי בְּאֵינֻן לְבוּשֵׁין. עד דאֲתִיב קִלָּא
וְאָמַר, הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעַלְיוֹ אלא הוא היה המלך
הממונה על הגיהנם והוא היה ממונה על כל אלו שהיו נראים באלו הלבושים השייכים
לגיהנם ומשום כך הוא רצה להכניסו לגיהנם עד שהשיב הקול ואמר 'הסירו הבגדים
הצואים מעליו' שנעשו מאותו עוון כי דבר זה כבר גרם לו לכפרה ואז הלבישו אותו בגדים
יקרים ומתוקנים שעל ידם הוא יוכל להנות מזיו קוב"ה ושכינתיה.

המעשים הרעים של האדם הם עושים לו את אותם הלבושים הצואים
מִהָכָא אֵית לְאַסְתְּכָלָא, דְּעוֹבְדִין בִּישֵׁין דְּבַר נָשׁ,
עֲבָדִין לִיָּהּ אֵינֻן לְבוּשִׁים צוּאִים ומכאן יש להתבונן
שהמעשים הרעים של האדם הם עושים לו את אותם הלבושים הצואים. **וַיֹּאמֶר**
אֱלֹהֵי רָאָה הָעֶבְרָתִי מֵעַלְיָךְ עֲזָנָךְ וְהִלְבַּשׁ אוֹתָךְ
מִחֻלָּצוֹת. אֲלִבִּישִׁינִיָּה לְבוּשֵׁין אַחֲרָנִין מִתְתַּקֵּנִן, דְּבָהוּ
אַסְתְּכָל בַּר נָשׁ בְּזִיו יִקְרָא דְּמֵאֲרִיָּה וכמש"כ ויאמר אליו ראה

העברתי וגו' דהיינו שהעבירו ממנו את הלבושים שנעשו מהעוונות ואז הלבישו אותו לבושים אחרים מתוקנים שבהם הוא הסתכל בזיו כבוד קונו.

פנחס לא הסתלק מהעולם עד שתיקנו לו לבושים אחרים

תָּא חַיִּי, כְּגִוּוֹנָא דָּא פְּנָחָס ובא וראה שכדוגמת כך היה אצל פנחס,
דְּלֹא אֶסְתַּלַּק מִעֲלָמָא, עַד דִּיאֲתַתְקֵנוּ קַמִּיהּ
לְבוּשֵׁין אַחֲרָנִין, דִּירוּחָא אֲתַהֲנִי בְּהוּ, לְעֲלָמָא (דף רי"ד ע"ב)
דִּיאֲתִי שהוא לא הסתלק מהעולם אלא עד שתיקנו לו לבושים אחרים שבהם הרוח
 ייחנה בעולם הבא. **בְּשַׁעֲתָא חָדָא אֲתַפְּשָׁט מֵאֲלִין. וְאֲתַלְבֹּשׁ**
בְּאֲלִין, לְקִיּוּמָא דְּכִתִּיב הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם
 ובשעה אחת הוא התפשט מאלו הלבושים הגשמיים של גופו והוא התלבש באלו הלבושים
 הרוחניים שבהם הוא יוכל לעמוד ולהתקיים למעלה, בכדי לקיים את מש"כ 'הנני נותן לו
 את בריתי שלום', דהיינו שהוא הסתלק מהעולם בשלום ולא שלט בו מלאך המוות כלל
 אלא מיד הלבישוהו בבגדים הרוחניים ועי"כ היה לו שלום. **עַד דִּיהוּ אֲזִיל,**
שְׁמִשָּׁא הָוָה תְּקִיפָא, וַיִּתְּבוּ תַּחֲוֹת צִלָּא דְּחָד טַנְרָא
דְּמִדְּבָרָא ובעוד שאלו החברים הקדושים היו הולכים בדרך התחזק עליהם השמש
 ומשום כך הם ישבו תחת הצל של סלע אחד במדבר. **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַדָּאי**
צִלָּא חֲדָוּתָא דְּנַפְשָׁא הוּא ואז אמר רבי אלעזר שודאי זה הצל גורם
 לשמחת הנפש וכאשר מסתלק הצל האדם ימות בסוד 'סר צילם מעליהם' (מק"מ).